

ناول
Ketabton.com
تره نور

کيسه: تره لور ليکونکی.. ډاکټر خاطر شاه سادات

پيل

زه او کاینات گل کاکا په یوا ورځ په مکتب کښي داخل کرو، د داخلیدو په ورځ استاذ له ما پوښتنه وکړ چې څلور او پنځه څو کیږي ما ورته ژر چې کائنات له ما مخکي نشي اویل اوو چې کائنات پر ما خنده وکړه، کاینات څه په سوچ او فکر سره اویل استاذ محترم نهه کیږي، استاذ کائنات ته شاباسي ورکړ او زما رنگ تک ژباړ واوخت تر هغې ورځې مي کائنات سره کینه پیده شوا گل کاکا او د کور ټولو غړو په دې مشوره وکړه چې سادات او کاینات به یو ځایي مکتب ته ځي او راځي. زه به هر سهار وختي پاسیدم اودس او مونځ او د خلي برس کول مي معمول وو او ژر ژر به د مکتب کالي (جامي) وچولي او تیار به شوم خو کاینات به لا د خوب هم نه وا پاسیدلې چې اکثر به پر مونږ ناوخته وا، او واهل به مو خورل کائنات سره تک راتگ پر ما بوج نه عزاب وو ځکه چې زما ټول معلومات به یي زما پلار ته ورکول چې نن یي په مکتب کښي جنگ وکړ کورانی دنده یي نه والیکلي داسې نور، یوه ورځ مي په مکتب کښي جنگ وکړ چې د هلک سر مات

شوو، ما کاینات ته ډیر اوایل چي خیر دی کور
 څه مه وایا، کاینات هم رسره ومنله خو په یو
 شرط چي زما بکسه به تر کوره وړي او ماته
 به باجي وایي، ما هم ورسره ومنله بکسه مي
 تري واخيسته او تر کوره مي ورته سل ځلې
 باجي اوایل خو هغه دومره په زړه سخته وا
 چي څنگه د کور په دروازه ورننوته بیا يي
 زما مور ته ځان رسولی وو او ټوله کیسه يي
 ورته کړي وا.

بس سر به مو څه خوړوم خو زما او د
 کاینات ژوند همداسې روان وو او وختونه
 تیریدل تر لسم جماعت وراسیدو، چي یوا
 ورځ زه ډیر زیات ناروغه شوم او تبي مي
 کولي. کائنات ماسره ډیره خفه وا او دسمال
 يي لندو او زما په تندي باندي کینودو او
 ټول يي، چي د کاکا بنځه مي کوټي ته
 ناساپي راننوته چي د خپلي لور په سترگي
 کښي اوبنکې وليدي په غوسه يي ورته اوایل
 چي ناروغه سادات دی او دویمه ورځ دا چي
 مکتب ته ته نځي ورکشه زما له سترگو، چي
 کائنات لاره د کاکا بنځي مي ماته یخني
 شوروا راوړي وا او په خپل لاس يي راکړه
 او رته يي اوایل چي مورته دي څه مه وایا
 چي ماته يي یخني راکړه ما ورته د هو پر
 ځایي سر وخواو او بحر لاره، زما ناروغي
 پینځه ورځي ونیولي چي مکتب ته لارم له
 ما ډیر درس تیر شوی وو او کورانی واضیفي

رباندي بوج شوي وي، واپس چي کور ته راتلو
 کائنات د مخکي ورځو پشان نه وا او خواږه
 خواږه يي راکتل او خبري کول يي غوښتل
 خو بهانه يي لتوله، ماته يي اويل سادات ولي
 خاموشه يي ولي خفه يي ما نه غوښتل
 چي خبري ورسره وکړم نو د هغي خبري مي
 په نيمه کښي پري کړه ورته مي اويل چي
 کوراني دندي ته خفه يم. ويل يي څه څه د
 کاکا لور دي شته او ته خفگان کوي ته خو اول
 خپله بکسه وگوره تمبله چي بکسه کښي دي
 کتابچي شته او که نا، ما هم په ريښتيا ژر ژر
 بکسه خلاصه کړه چي گورم يوا کتابچه هم
 نه وا، په غوسه مي ورته اويل غلي راڅخه
 پتي کړي دي دي راکړه زما کتابچي
 په خنده يي اويل چي د کاکا څو هو ما
 اخستي ټولې کوراني دندي مي درته پکي
 ليکلي دي، ما ورته اويل څه ته راکړه ژر مي
 د هغي بيک به غير د اجازې خلاص کړ چي
 گورم زما څلور کتابچي ورسره وي او توله
 کوراني دندي يي رته په ښايسته خط ليکلي
 وي، زه ډير زيات خوشحاله شوم او مننه مي
 تري وکړه. رته يي اويل د کاکا څو منې او که
 نا. ما ورته اويل والله منم دواړه وخنډل او
 روان شوو د کور په طرف. دکاينات خبري انداز
 کتل سترگي او وريځي خورول رته بل شان
 ښکاره شوو او په سوچ يي اخته کړم، زره مي
 غوښتل چي د غرمې ډوډۍ يو ځايي ورسره

وخورم او همداسي وشول، دغرمې ډوډۍ مي
 ورسره يو ځايي خورل شروع كړل تير په تير
 يي خپله شوخي ښكاره كړه چې مرچك يي
 رته د ډوډۍ په كپ (كپله) كښي بند كړی وو
 او رته يي اويل چې سادات دغه كپ خو زما
 لپاره اخره،، زما لپاره،، دا خبره رباندي ډيره
 خوږه ولگېده، ما ويل خه راكړه چې څنگه مي
 كپله په خله كړه پوهه شوم چې مرچك دی
 وركي زما خله يي ډيره ترخه كړه او سترگي
 مي سري شوي خو مخكي په څير غوسه
 نشوم كائنات منډه كړه او اوبه يي راوري او
 رته يي ونيولي چې واخله اوبه وڅښه، او ای
 بيا ماسره په ډوډۍ مه كينه ماسره ناسته
 دومره دردونه لري. ما چې دا خبره واوریده ژر
 مي لاس كړ او د هغي د مخي مي دوا مرچك
 راواخستل او دواړه مي په خله كړل او لږ مي
 ورته په ډكو سترگو وكتل او روان شوم.

ماښام په چت ناست ووم كائنات راوخته
 او څنگ كښي مي كيناسته، او رته يي اويل
 سادات له ما خفه يي زه چوپ ووم بيا يي
 رته اويل سادات له ما خفه يي، ما ورته
 اويل نا ولي خفه شم بيا يي ژر راغبرگه كړه
 سادات د غرمې له پاره درڅخه بڅښنه غواړم
 دواړه لاسونه يي د خپلو غوږونو وراسول
 ويل يي بڅښي مي. ما يي دواړه لاسونه په
 خپلو لاسونو كښي كلك ونيول ظاليمي ستا

لپاره خو زه زهر هم خورم دا خو له مرچک
 دی، دا خبره زما د خلی څنگه راووته پوهه
 نشوم، ویل یې خه ډیره درباندي گرانه یم
 ولي دي مخکي نه ویل هن، دي وخت کښي
 ورته مور غږ وکړاو لاره، نو وس کائنات پر
 ما بوج نه دی دواړه خه په مینه مینه مکتب
 ته ځوو، یو بل ته مو د مینې وعدي ورکولي
 او د تول ژوند د تیرولو خوبونه مو لیدل خو
 زما د کور غرو ته دغه چلن به هیڅ خوند
 نه ورکوو او هر وخت به یې زه مونږ د بيله
 ولو کوبښښ کوو، مور به رته ویل چي دا تور
 مخي بنچاری څه کوي زه به تاته سپورمی
 راولم خو ما ویل نا موري زما کور وداني به
 صرف کائنات وي که کائنات نه شوا نو زه بله
 ښځه نه کوم مور مي دغي خبري ډیره خفه
 کړه او په ژره دخونې اواته، کاینات به هم ماته
 کیسي کولي چي سادات دا ولي زمونږ کورانی
 زمونږ په یووالي خفه کیږي ما ورته اویل زه
 نه پوهیږم، خو دومره پوهیږم چي زه لتا غیر
 ژوند نه شم کولی که ته زما نه شوي نو ځان
 وژنه کوم دا مي تاسره وعده دا، کاینات اویل
 سادات ته به هیڅ کله داسي نه کوي، که زهر
 خورو دواړه به یې خورو په دغي مو سره
 خبره راغونډه کړله
 وخت په تیریدو سره زمونږ د میني کیسه
 په تول کور کلي خپره شوا د لسم جماعت
 چهار نیمه ازمويني شروع کیدو چي پلار
 د ناچار امارت نه کښه کړه

لاره چي به تلم نو د کائنات شوخي خبري
 سترگي وهل به رته مخي مخي ته کيدل او
 په ژره به کور ته راغلم. مور مي هم راسره
 خوربده او اکثر به يي ماسره يو خايي ژړل
 او د صبر دعا گانې به يي رته کولي، يوا شپه
 ماته خوب نه راتلو له خونې بهر راوتم گورم
 چي مور مي مونخ ولاړه ده او د دعا په
 وخت کښي په ژړا غونې غږ يي د الله ج دعا
 کوله يا الله زما خوي ته د زره صبر ورکړي
 داسي صبر چي بيا هيڅ کله د کائنات نوم
 وانخلي. ماته ډير خفگان راغی چي ولي زما
 مور داسي دعاگانې کوي. سحر زمونږ گاونډي
 د يو زيارت ورته ويلي وو زه يي التا هم بوتلم
 او دعا گانې يي وکړي خو د صبر دعا ولي
 زما مور داسي کوي ماته ډيره ژاره راغله خو
 هيڅ مي ورته ونه ويل. چي راتلو مور مي د
 خپل سر زروکی منجاورې ته ورکړ، چي کور ته
 وراسيدم زر مي ډير راتنگ شوو، نور يي هيڅ
 صبر نکوو او د کائنات ليدل يي غوښتل لارم
 خونې ته د کائنات په لاس ليکل شوی نوټ
 مي راواخست او هره کتابچه مي پانه په
 پانه ښکل کړه ناخاپي مي په خط سترگي
 ولگيدي چي گورم ليکل شوي وو. د کاکا خو
 ډيره مينه درسره لرم خير دی غير له ما بل
 چاته مه گوره خوريرم زه خبره يم چي سبا
 تاسره مينه لري هغه له ما ښايسته هم دا خو
 خير دی ته ورته مه گوره وسلام. سبا زمونږ

ټولگي واله وا په اخيره کې يې بيا ليکلي وو
 سادات مينه درسره لرم او زره يې رسم کړی
 وو. ما چې دا خط وليدو خه په چغو چغو مي
 ورته وژړل، نو وڅ بايد کائنات يو ځل بيا
 وگورم، سحر د مکتب په بهانه لارم..
 سيده مي د غزني هدي ته ځان ورسوو بيا
 کابل او بيا جلااباد ته، د کندهار تر جلال
 اباد تقريبان 450 کلو ميتره لار ده چې لس
 ساعته مځل څخه ورسته کور ته ماښام
 ناوخته وراسيدم ټول ماته په انتظار وو
 داسي معلومیده چې پلار مي ورته زنگ کړی
 وي ټولو رته ستړي مشي وکرل خو کائنات
 مي ونه لیده ژر مي تپوس وکر کائنات کائنات
 څه شوا هن هيڅ چا ځواب رانکر د کاکا ښځي
 مي رته اويل سادات لارښه لاس مخ پري
 مينځه اول ډوډۍ وخوره او ويده شه سبا
 به خبرې کوو ما ويل سمه ده چې شپه شوا
 خپلې زړي خونې ته لارم کرل او روييل مي
 کول چې په دي وخت کښي دروازه په قلاړه
 ټک ټک شوا ما هم دروازه خلاصه پريځی
 وا زه پوهيدم چې کائنات به راځي کائنات
 ور راخلاص کر او ژر يې رامنډه کره او کلک
 يې غبره کي ونيولم ما ورته اويل ولي ژاري
 دغه دی راغلم نور نو نه نځم تاسره يم او
 ته به ماسره يې سر يې پورته کر ويل يې
 ريښتيا ما ورته اويل هو کائنات ريښتيا
 وایم کائنات راغبرگه کره چې زه به بيا

مکتب شروع کرم. ما ورته اوایل ولی مکتب
 ته نه ځي کائنات اوښکې پاکي کړي یو څو
 ورځې لارم خو لتا غیر یې خوند نه راکو بیا
 نه یم تللي، ما ورته اوایل ولی داسې کوي تا
 باید داسې نه وایي کړی، خبرې مو کولي چې
 په دې وخت کښي گل کاکا خونې ته رانوته
 کائنات ژر پاسیده او خپل تیکری یې سم
 کړ، گل کاکا ډیر غوسه وو زه یې یوا سپیره
 او اهلوم خو زما په واهلو خوښ نه وو داسې
 ښکاریده لکه گناه چې کوي. ماته یې اوایل زما
 د لور څخه زړه صبر کړه زه خپله لور لوفر
 لوچک او خر ته نه ورکم سحر وختي زما له
 کوره اوزه، او کائنات یې له لاس کش کړه او
 بهر لاري د کائنات ډکي سترگي شاته وکتل
 خو هیڅ یې وس کښي نه وو. ما ټوله شپه
 وژړل چې سحر شو د کاکا ښځي مي چایي
 راوړو او په میز یې راته کیښود داسې یې
 په ډک زړه راوکتل او غوښتل یې چې کلک
 مي زړه پوري ونیسي او تر قیامته مي لري
 نه کړي خو له ډار یې داسې ونکر او لاره. ما
 چایي ونخښه او په بیره د کور اواتم واپس
 د کندهار په طرف روان شوم، کورته چې
 وراسیدم مور مي د انګن په مینځ کښي ناسته
 وا او ژړل یې چې پر مایي سترگي ولګيدي
 ژر یې رامنډه کړه او غیږه کښي کلک ونيولم
 زه نور په ځان نه یم پوهه شوی، چې سترگي
 مي وغورولي مور مي سر ته ناسته وا او ژړل

يې ما د خان پورته کولو کوشش وکړ خو
 ډاکټر منعه کړم. دوا گینتې بعد يې مونږ کور
 ته روخصت کړو. خو زما تبعیت وس هم خه
 نه وو تبه مې وا په سبا ورځ گل کاکا کائنات
 او زموږ ټوله کورنۍ راغلل زما صحت وس
 تر مخکېن خه وو ټولو زما په حال ژړل خو
 کائنات په یو کوچ کي غلې ناسته وا لکه بې
 روحه جسد هیڅ يې نه ویل، گل کاکا په لوار
 غږ خبرې شروع کړي ټول غلي شوو زه نن
 سادات او کاینات ته یو تریخ حقیقت وایم د
 دې خبرې په اوریدو پلار مې له خونې اواته
 او باقی پاتې خلک ټول په ژره شوو لک یو
 کور ته چي مر مسافر راوړي، گل کاکا هم
 په ژره غونې غږ اویل ساداته کائنات ستا د
 تره لور نه ده ستا خور دا. ته زما خوی يې
 نه د شریف، د شریف کاکا دې بچي نه وو نو
 ته ده دري میاشتو وي چي ته ما شریف ته
 ورکړي او یو کال بعد ماته بیا الله ج کائنات
 راکړه په دې سره گل کاکا په چغو چغو وژړل
 او د الله يې توبي ویستلي، په دې وخت
 کښې کائنات له ولاري وغورځیده او ټولو
 ورمنده کړه کائنات يې چي راپورته کړه نو د
 لاس څخه يې یو بوتل وغورځیده، چي بوتل
 گل کاکا راپورته کړ په بوتل د وژونکو درملو
 نوم لیکل شوي وو، له گل کاکا د لاس بوتل
 وغورځیده او ورمنده يې کړه چي د هغي
 لاس يې راپورته کړ نو هغه په دې دنیا نه وا

او زمونږ ټوله کوراني راغلل زما صحت وس
 تر مخکېنځه و و ټولو زما په حال ټرل خو
 کائنات په يو کونج کي غلې ناسته وا لکه بي
 روحه جسد هيڅ يي نه ويل، گل کاکا په لوار
 غږ خبري شروع کړي ټول غلي شوو زه نن
 سادات او کاینات ته يو تريخ حقيقت وایم د
 دي خبري په اوریدو پلار مي له خوني اواته
 او باقي پاتي خلک ټول په ټره شوو لک يو
 کور ته چي مر مسافر راوري، گل کاکا هم
 په ټره غونې غږ اويل ساداته کائنات ستا د
 تره لور نه ده ستا خور دا. ته زما ځوی يي
 نه د شريف، د شريف کاکا دي بچي نه وو نو
 ته ده دري مياشتو وي چي ته ما شريف ته
 ورکړي او يو کال بعد ماته بيا الله ج کائنات
 راکړه په دي سره گل کاکا په چغو چغو وټرل
 او د الله يي توبي ويستلي، په دي وخت
 کښي کائنات له ولاړي وغورځيده او ټولو
 ورمنده کړه کائنات يي چي راپورته کړه نو د
 لاس څخه يي يو بوتل وغورځيده، چي بوتل
 گل کاکا راپورته کړ په بوتل د وژونکو درملو
 نوم ليکل شوي وو، له گل کاکا د لاس بوتل
 وغورځيده او ورمنده يي کړه چي د هغي
 لاس يي راپورته کړ نو هغه په دي دنيا نه وا
 خلک د کائنات په مړيني خفه وو او ټرل يي
 زه په قلاړ له کوره اواتم
 څنگه وه خوښه موشوه.....

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English